

Anledning tillade mig [at rette det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om dette er at forstaae saaledes, som jeg antager, det maa være, at der dermed ikke blot er meent den Krigsskade, som er forarsaget af den sjenbtlige Armee, men ogsaa den, der er forarsaget ved vor egen Armee, thi det er vist, at de Egne, hvor vor Armee har været concentreret, have følt Trykket deraf i en ganske overordentlig Grad. Deels er nemlig en Mængde Jord tagen i Brug til Armeens Bevægelser, hvorved Eierne ikke have haft nogen Nytte af den, saalænge Armeen var der, og er det Kornmarker, ere disse maastee derved blevene gjorte ubrugelige for hele Aaret, og deels har der maattet præsteres en ganske overordentlig Mængde Kjørsel, som dog rimeligviis ogsaa maa erstattes. Jeg vilde derfor tillade mig at opfaae det Spørgsmaal, om Erstatning deraf, som dog i sin Tid maa gives, er indbefattet under det, den høitærede Minister omtalte som Krigsskade? — Om selve Lovforlaget er der jo nu sagt saa meget, at jeg helst vilde have undladt at sige Noget til, men da jeg nu har Ordet, skal jeg, ligesom de fleste andre ærede Medlemmer, der have talt, ogsaa meddele min Erfaring med Hensyn til den nu gjældende Lov om Krigsskatten. De fleste have udtalt sig derhen, at der har været megen Misforopielse med den; men det er Noget, man kan vente, at en Statte Lov, især naar den er baseret paa nye Principer, ikke bliver godt modtagen. De gamle Statteprinciper, selv om de ere nok saa uretfærdige, tager man imod med langt mere Taalmodighed, fordi man er vant dertil. Saavidt jeg har erfaret, er imidlertid Misforopielsen mere kommen fra deres Side, der skulde udføre Loven, end fra dem, der skulle betale Skatten, og Klagerne over den kunne saagodtsom samles i de Ord: Loven er altfor kunstig. Sogneforstanderfladerne have været i den største Forlegenhed med at faae Loven udført paa en billig og retfærdig Maade, og man bør derfor rette sine Bestræbelser paa at faae den Lov, der nu er under Forhandling, simplificeret saaledes, at man ikke igjen skal møde de samme Klager. Et væsentligt Skridt henimod dette Maal troer jeg man vil gjøre ved at borttage § 1, hvad allerede flere have udtalt sig for, og at overføre den Skat, der skulde

udredes efter den nævnte Paragraph, paa andre Paragrapher. Det blev af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) foreslaaet at overføre den Skat, der skulde udredes efter § 1, paa §§ 2, 3 og 4, det vil sige, at fordele den paa Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet; og dette vil jo være meget beqvemt for Landet; men jeg troer dog ikke at turde raade dertil. Jeg troer ikke, at Landet er i den Grad forfordelt overfor Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, at det gaaer an at lægge en Deel af den Hartkornsskat, som Landet i sidste Aar har udredet, over paa Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men selv om man ikke kom videre end til, at den Skat, der skal udredes efter § 1, faldt paa Communerne som Heelhed, og at disse da havde at fordele den indenfor deres egne Grændser, troer jeg at man var gaaet et betydeligt Skridt fremad. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) paaviste adskillige Ulemper, der vilde opstaae deraf, nemlig at Eiendomme, hvis Eiere ikke opholde sig i selve Communen, ikke vilde kunne rammes; men dette er ganske vist Noget, hvorpaa der maatte og kunde raades Bod. Naar han fremdeles ansøgte, at disse 3 Rd. pr. Tønde Hartkorn var liig 3 pCt. af Indtægten, idet han antog, at 100 Rd. Indtægt pr. Tønde Hartkorn kunde betragtes som det Normale, troer jeg ogsaa, at han har Ret heri, men derfor er det ikke givet, at enhver Besidder af Hartkorn er istand til at udrede disse 3 Rd. pr. Td. uden at blive forurettet, thi det er ikke sagt, at en Mand, fordi han besidder en Eiendom med et vist Antal Td. Hartkorn, til sit eget Brug oppebærer en saadan Indtægt deraf. Er han f. Ex. betydeligt forgjældet, gaaer nemlig en Deel af Eiendommens Indtægter over til Pantnaverne, ligesom der ogsaa kan hvile andre Hæftelser, f. Ex. Aftægt eller Deslige, paa Eiendommen, og naar Bestemmelsen om, at der skal udredes 3 Rd. pr. Td. Hartkorn, vedtages, bliver en saadan Mand forurettet, idet han kommer til at betale ud over den Sum, han ifølge Rigningen skal betale til Communen. Denne Extraktat tilfalder imidlertid ikke Staten, men, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen